

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Monstrosorum pedum vtilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

VIII. Hanc vim naturæ defectuumque naturalium compensa-
 tionem Plutarchus quoque non indiligenter consideravit, in
 alijs membris; nos pedum errata suis commodis solatijsque
 non carere, nunc docebimus. Gens reperitur, apud Indos, vno
 tantum pede. Ast eo vno, licet poplitem non flectat, saluta-
 tim perniciouserque currit, & multos anteuertit utroque pede
 gradientes. Quin vbi solis æstus capita eius populi ferit, ho-
 mines illi vnipedes, in terra resupini iacentes, vmbra pedis
 sursum erecti, latiore, quam si ab Ionica columna proijcere-
 tur, suauissimè proteguntur. Qua de causa *Sciopodes* appella-
 tur. Fuisse talia monstra, in foro Carthaginensi, juxta por-
 tam pictos, testatur etiam D. Augustinus. Posset dici com-
 pendium naturæ, quæ in pede suppeditauit, quod alij quarunt
 sub arbore, aut tectis. Extra siluas enim isti & extra tecta in-
 umbrantur; atque sine paonis cauda, aut muliebri flabello
 suauissimè refrigerantur. In Tartaricis quibusdam locis com-
 perti sunt, quibus vnicum crus ac pes, & vnicum est in pectore
 brachium. Igitur, vt Ioannes Apostolicæ sedis ad Tartaros le-
 gatus, alijque testantur, industria vicem alterius cruris bra-
 chijue implet; immò brachium & crus ita conspirant, vt sint
 miræ perniciousitatis; manu enim simul ac pede alternatim ter-
 ram, rotarum in modum, contingentes, tanta celeritate cur-
 runt, vt Pegasos anteuertant. Brachio fatigato, vnus pedis
 immodicis saltibus celerrimè promouentur. Quin etiam in-
 venationibus, & contra hostem sagittariorum officium non-
 intermittunt. Quippe quod vnus nequit, bini præstant, dum
 alter arcum tenet, alter tendit, sagittamque adducto neruo,
 euibrat. Ita manus manum iuuat, & quod vnus efficere non
 valet, duo consequuntur. Nempe etiam hoc Christianos par-
 esset imitari, vt preces ad cælum fortiùs eiacularentur. Neque
 enim sine causa dictum est: *Vbi sunt duo, vel tres congregati in
 nomine meo, ibi sum in medio eorum*; Et illud: *Alter alterius one-
 ra portate. Sumus enim corpus Christi, & membra de membro*; &
*Frater, qui adiunatur à fratre, quasi ciuitas firma: & iudicia, qua-
 si vectes urbium*. Siquidem, etiam in re spiritali, duo sunt
 vno fortiores, & quod isti deest, ab altero accedit. Vnus ar-
 dentiùs,

Plutarch. de
amore Proliis.

Solin. cap. 53.
Plin. lib. 7.
nat. hist. c. 2.
Gell. lib. 9.
c. 4. Isidor.
lib. 11. c. 3.

S. Augustin.
lib. 16. de ciu.
cap. 8.

Vincent hist.
lib. 31. cap. 16.
Antonin. tit.
19. cap. 14.

Matth. 18. 20.

Gal. 6. 2.

1. Cor. 12. 27.

Prou. 18. 19.

dentius, alter demissiùs orat. Sed hoc nunc non agimus, corporis defectum ostendimus mentis intentione, industriaque naturæ, aut beneficio Numinis compensatum.

Et quia de brachijs mentio facta est, manusque quæ sunt, vt Philosophus ait, instrumenta instrumentorum, sine brachijs haberi non possunt, afferam & hic exempla partim à me visa, partim ab alijs narrata, quæ mirificam quandam, etiam in his maximè necessarijs membris, naturæ industriam compensationemque ostendunt. Quippe nati sunt, qui vtraque manu, immò ambobus brachijs carentes, pedibus omnia ferè ea, quæ alij manibus, quàm dexterrimè perfecerunt. Atque vt paulò superiùs à me dicta confirmem, Oder tradit, in regia magni Cham, non paucos inuentos esse, qui brachijs priuati, pedibus nulla prorsus minore agilitate, quàm reliqui manibus sagittam longissimè euibrarent. Et Cælius quoque cum Dione refert, inter munera Augusto ab Indis missa, fuisse & adolescentulum sine humeris, qui tamen pedibus manuum functionem obiret. Namque arcum intendebat, sagittas etiam excutiens. Quin & tubas instabat. Sed meos oculos testes adducam, & rem visam, non fama duntaxat acceptam referam. Anno Christi 1628. Ingolstadij, in Collegio Ignatiano multis Perillustribus, Generosisque Dominis, ac nobilissima studiosorum corona presentibus, sederamus expectatione noui alicuius spectaculi intenti, cum ecce mediocris staturæ vir in conclaue ingreditur, magnificis passibus, pallio in humerum contorto inuolutus, atque ante mensam, theatri loco, appositam, reuerentiam spectatoribus exhibet ignaris, quid spectaturi essent. Pramisso hoc carimoniarum honore, pallium ore mordicus apprehendit, & à se expeditissimè super mensam proijcit; quo amoto euolutus ipse astat statuæ instar truncatæ, ab humero deorsum planus, tanquam trabs quædam vestibus induta, aut trophæum cui arma appenduntur. Carebat enim ambabus manibus, & vtroque brachio erat destitutus. Mox in mensam insilijt, & excussis calceis, paulo plus, quàm primores pedum digitos ostendit, quos habebat haud multò, quàm nos, longiores. Illis tamen omnia faciebat, quæ alij manibus solent. Nam

IX.

Oder. post.
ante hñ.

Cxl. lib. 4.
Antiq. Lect.
cap. 12.

Yyyy in